

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 310
din 03.06.2009**

Dosar nr: 87/2007

Petiția nr: 1.635 din data de 26.02.2007

Petent: P E

Reclamat: Consiliul Local al Municipiului Arad, Primăria Municipiului Arad

Obiect: petentul se consideră discriminat de dispozițiile Hotărârii nr. 249/2006 a Consiliului Local al Municipiului Arad ce prevăd clauze defavorabile pentru persoanele cu handicap

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. P E , cu domiciliul ales în loc. .

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Consiliul Local al Municipiului Arad, loc. Arad, bd. Revoluției, nr. 75, jud. Arad

I.2. 2. Primăria Municipiului Arad, loc. Arad, bd. Revoluției, nr. 75, jud. Arad

II. Obiectul sesizării

2.1. Petentul semnalează faptul că este persoană cu handicap și se consideră discriminat de dispozițiile Hotărârii nr. 249/2006 a Consiliului Local al Municipiului Arad ce prevăd clauze defavorabile pentru persoanele cu handicap.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin petiția nr. 1.635 din data de 26.02.2007 petentul arată că este persoană cu handicap și se consideră discriminat de dispozițiile Hotărârii nr. 249/2006 a Consiliului Local al Municipiului Arad ce prevăd clauze defavorabile pentru persoanele cu handicap.

3.2. Petentul precizează că prin respectiva hotărâre s-au stabilit norme ilegale cu privire la parcare riveranilor din zonele centrale ale municipiului, de natură a stabili o situație defavorabilă în raport cu alte persoane.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20 alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare,

republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa nr. 4.117 din 23.04.2007 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 4.118 din 23.04.2007 a fost citată partea reclamată. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 15.05.2007. Ulterior s-a stabilit un nou termen de audieri la data de 29.05.2007 la care au fost citate părțile.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Petentul arată că este persoană cu handicap și se consideră discriminat de dispozițiile Hotărârii nr. 249/2006 a Consiliului Local al Municipiului Arad ce prevăd clauze defavorabile pentru persoanele cu handicap.

5.1.2. Petentul precizează că art. 8 din Hotărârea nr. 249/2006 a Consiliului Local al Municipiului Arad, atacat cu acțiune în anulare, respectiv Regulamentul, este contrar dispozițiilor art. 16 din OUG nr. 102/1999 care stabilește sarcini concrete pentru asigurarea parcarilor persoanelor cu handicap, prin dispoziții imperative. De asemenea se încalcă art. 24 (11) din H.G. 955/2004 și dispozițiile art. 24 (3) din H.G. nr. 955/2004, cu privire la regimul juridic al parcarilor de reședință.

5.1.3. Referitor la primarul municipiului Arad, petentul arată că acesta acționează discriminatoriu prin faptul că el este cel care a propus clauzele discriminatorii. Primarul refuză să aplice dispozițiile legale privind semnalizarea și rezervarea parcarilor pentru persoanele cu handicap, pretinzând că aplică hotărârea ilegală a Consiliului Local al Municipiului Arad.

5.1.4. Primarul nu a rezervat în fața instanțelor de judecată din municipiul Arad parcări pentru persoane cu handicap și nu a luat măsuri pentru ca cele rezervate să fie folosite numai de persoanele cu dizabilități.

5.1.5. Mai mult, primarul a aprobat rezervarea parcarilor din fața băncilor pentru funcționarii acestora, împiedicând persoanele cu handicap să aibă acces la aceste servicii publice, parcarile respective fiind blocate cu instalații speciale plasate pe carosabil.

Susținerile părții reclamate

5.2.1. Partea reclamată arată că problemele expuse de petent se regăsesc printre motivele de fond într-o acțiune a petentului aflată pe rolul Tribunalului Arad.

5.2.2. Partea reclamată consideră că petentul nu este discriminat, iar referitor la sarcinile concrete prevăzute de art. 64 din Legea nr. 448/2006 cu privire la asigurarea parcarilor de pe lângă instituțiile de interes public persoanelor cu handicap, Consiliul Local al Municipiului Arad arată că aspectele menționate nu sunt la aprecierea administrației locale, ci sunt stabilite prin lege.

5.2.3. În ceea ce privește aplicarea prevederilor art. 24 alin. 11 din HG nr. 955/2004, partea reclamată precizează că acestea se vor aplica în virtutea prevederilor menționate.

5.2.4. Cu privire la regimul juridic al parcarilor de reședință, se remarcă faptul că regulamentul vizează doar anumite zone din oraș, nu zonele rezidențiale, administratorul drumului, în speță consiliul local, fiind obligat, prin lege, să emită reglementări care să asigure confortul, siguranța și fluidizarea circulației.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Prin petiția adresată Consiliului petentul arată este persoană cu handicap și se consideră discriminat de dispozițiile Hotărârii nr. 249/2006 a Consiliului Local al Municipiului Arad ce prevăd clauze defavorabile pentru persoanele cu handicap.

6.2. **În drept**, analizând faptele reținute în acest caz, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.3. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherio and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.4. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmarească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.5. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.6. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art. 2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

6.7 Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei/petentilor, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.8. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință. Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul director reține că este supus analizei tratamentul la care susține petenta că a fost supusă la locul muncii de către angajator și alți colegi.

6.9. Potrivit definiției discriminării, tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit datorită unui criteriu.

6.10 Subsecvent reținerii unei împrejurări generice de tratament diferit, Colegiul Director se raportează la obiectul petiției pentru a analiza dacă ne situăm în câmpul unor categorii de persoane plasate în situații analoage sau comparabile. Curtea Europeană a Drepturilor Omului în analiza raportului de analogie sau comparabilitate a unor categorii profesionale a apreciat asemănările sau diferențele ce decurg din statutul profesiilor, condițiile de intrare în profesie, natura funcțiilor îndeplinite, modul de exercitare a funcțiilor respective, etc. (vezi cauza VAN DER MUSSELE v. BELGIUM, *Application no. 8919/80*, JUDGMENT, 23 November 1983, parag. 46)

6.11 Colegiul Director analizând plângerea formulată de către dl Popa Eugen nu poate reține un tratament diferențiat la care a fost supus petentul față de celelalte persoane care se află în aceeași situație cu a dânsului. Sub acest aspect Colegiul Director nu poate reține o situație de tratament diferențiat la care a fost supus petentul față de alte persoane. Colegiul Director reține din sustinerile reclamatului că acesta face întocmai aplicarea prevederilor Legii 448/2006, cu privire la asigurarea parcarilor de pe lângă instituțiile de interes public persoanelor cu handicap. Colegiul Director reține că în cuprinsul Regulamentului este stipulat expres la art 8 rezervarea și semnalizarea prin marcaj specific a locurilor de parcare pentru parcare gratuită a persoanelor cu

handicap. Pe de altă parte Colegiul reține, tot din susținerea reclamatului, că în ceea ce privește obligația persoanelor juridice să asigure locuri de parcare pentru persoane cu dizabilități această le revine în mod direct și că sunt direct răspunzători de neaplicarea corectă a legii. Colegiul reține pe de altă parte că în ceea ce privește regimul juridic al parcarilor de reședință acesta este stabilit doar pentru anumite zone din oraș care nu sunt zone rezidențiale iar pentru alte zone din oraș există o imposibilitate obiectivă de a asigura locuri de parcare, fără a distinge, având în vedere Planul Urbanistic al orașului Arad. Având în vedere aceste aspecte Colegiul Director constată că nu se poate reține neîndeplinirea de către reclamat a obligațiilor legale conform Legii 448/2006.

6.12 Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. aspectele semnalate de petent nu sunt fapte de discriminare, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

VIII. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

